

ДОКАЗИ БОЖИЈЕГ ПОСТОЈАЊА

الأدلة على وجود الله

<Српски – Serbian – صربي>

Абдул-Мецид Азиз Ез-Зиндани

عبد المجيد بن عزيز الزنداني

Превод:

Амра Дацић
Ирфан Клица

Рецензија:

Љубица Јовановић
Фејзо Радончић

ترجمة:

عمرة داتسيتش

عرفان كليسا

مراجعة:

يوفانوفيتس ليوبيتسا

فيزو رادونشيش

Докази Божијег постојања

Интуитивна истина

Ти (човече) постојиш... И овај свемир препун Божијих створења, постоји.

Стога:

Твој Господар је и Господар свемира, све се Њему креће, над свим влада, свиме управља и, нема сумње, Он постоји.

Узвишени Бог каже:

**„Зар се може сумњати у Аллаха¹,
Створитеља небеса и Земље?“** (Кур'ан,
14:10)

¹ Аллах је арапска реч која означава властито име Једног, Јединог, Истинског Бога који је јединствен у свему и није никакав назив за неког посебног Бога муслимана. Корен овог имена је у речи 'илах' која у арапском језику значи бог или божанство, било оно истинито или лажно. Додавањем одређеног члана 'Ел', добија се реч 'Ел-Илах' која је основа имена 'Аллах' којим се означава Један, Једини,

Једном давно један бедуин је казао:

"Ако траг указује на камилу и на правац њеног кретања, онда, зар Земља по којој су брда разострta и небеса сазвежђима окићена, не указују на Милостивог и Онога Који је у све упућен?"

Наше веровање заснива се на неоспорном доказу

Веровање искреног верника даје неоспоран доказ за сваку кривотворину и неисправност, и то је веровање које се темељи на јасним и очигледним доказима.

„Реци: 'Аллах има потпун доказ.'“
(Кур'ан, 6:149)

Истински Бог који постоји, Створитељ и Господар свега, Једини Који заслужује да се обожава и Једини Кога Његови робови истински обожавају. Сва божанства мимо њега су лажна. Узвишени Бог у исламу има мноштво лепих имена, а име Аллах упућује на сва остала Божија лепа имена. Хришћани и Јевреји који говоре арапским језиком исто тако Бога називају Аллах и то име користе у Библији.

Ислам не даје вредност веровању оног који само слепо следи, чије се веровање набрзину уздрма и чији Ислам пропадне уз најмањи напор ђавола, цина и људи. Стога налазимо да Кур'ан осуђује изједначавање између веровања онога који је разборит и оштроуман и веровања онога који слепо опонаша.

Узвишени Бог је казао:

„Зар је онај који зна да је Истина оно што ти се објављује од Господара твога као онај који је слеп? А поуку само разумом обдарени примају.“
(Кур'ан, 13:19)

Муслиман² мора да буде свестан на основу јасног доказа свога веровања које

² Муслиман (ар. муслим) по значењу речи означава особу која се својевољно у потпуности покорила или предала (Узвишеном Богу). А у терминолошком смислу то је особа која је посведочила да нема другог истинског Бога осим Аллаха и да је Мухаммед Божији роб и посланик.

потврђује сведочењем (шехадетом³), који понавља свакодневно у сваком намазу:

„Сведочим да нема другог истинског бога, осим Аллаха, и сведочим да је Мухаммед Божији посланик.“

Докази о Божијем постојању

Докази о Божијем постојању небројени су и њихов број је онолики колики је и број Божијих створења. Свако Божије створење носи са собом и доказ који нас упућује на његовог Створитеља и

³ Шехадет је арапска реч која значи *сведочење*. У терминолошком значењу шехадет је сведочење (Ешхеду ен ла илахе иллаллах ве ешхеду енне Мухаммеден абдуху ве ресулуху) да нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) и да је Мухаммед Божији роб и Божији посланик. Изговарањем шехадета се постаје муслиманом. Међутим да би шехадет (сведочење Ислама) био исправан, онај који га изговара мора испунити следеће услове: да зна значење шехадета и шта оно захтева, да је чврсто убеђен у оно што изговара без имало сумње, да то ради искрено само ради Бога, да његов шехадет буде истинит, тј. да се слаже са оним што је у срцу, да воли све оно што шехадет захтева и да мрзи супротно томе, да речи шехадета прихвати истинским прихватањем и да следи и покорав се ономе што оне захтевају.

који нас упознаје са постојањем Свезнајућег и Мудрога.

Узвишени Бог је казао:

„На небесима и на Земљи, заиста, постоје докази за оне који верују.“
(Кур'ан, 45:3)

Један песник је казао:

"У свему се налази доказ
који указује на то да је Он Један."

На два начина знамо да Бог постоји:

Прво: На основу доказа до којих долазимо посматрањем створења

Ови докази темеље се на разумској основи по чему се од нас нико не разликује, без обзира на његово веровање, порекло, знање или положај. Ово су те основе:

Небитак (ништа) не може да уради нешто

Немогуће је да нешто може да буде урађено без некога ко би то могао да уради (тј. само од себе). Немогуће је да небитак (ништа) уради нешто, јер не постоји.

Дело је огледало неких способности починиоца као и неких његових карактеристика

Између дела и починиоца снажна је веза. Починиоц је увод, а дело је резултат. Стога, у делу не може да се нађе нешто што починиоц не би био у стању да учини. Тако, на пример, ако гледамо у електричну сијалицу знамо да:

- произвођач те сијалице има стакла,

- произвођач може да обликује сијалицу у облику у којем је видимо (облик лопте),
- произвођач има жицу од волфрама.

Немогуће је постојање једне сијалице од стакла и жице од волфрама која се налази унутар стакла, а да произвођач нема тог стакла и волфрама, да није у стању да

обликује стакло и волфрам у облику у којем видимо сијалицу. Ако будеш добро посматрао сијалицу и размишљао уочићеш прецизност у производњи која ће твом разуму да указује на то да је произвођач сијалице учен и прецизан.

Увидећеш да начин конструкције жичане нити (унутар сијалице) сведочи да је произвођач стручњак за струју. Ако посматрамо ауто како се креће по асфалтном путу, како се покреће када је то потребно, како стаје на одређеном месту и како кружи на месту које је одређено за кружење, сазнајемо:

- да је возач аута паметан и да размишља,
- да он има одређену вољу којом одређује правац кретања аута,
- да он зна да вози ауто,
- да он постоји, јер да не постоји не би ауто могло да се покреће на начин прецизно одређених радњи.

Постоји прецизна веза између производа и произвођача и дела и његовог починиоца.

Нешто (неки део) не може да постоји у производу нити делу, ако произвођач

или починиоц не поседује способност или карактеристику која му омогућава да то нешто (тај део) начини у свом производу или делу.

Све што се налази унутар неког производа или дела указује на способност и карактеристику произвођача или починиоца.

Производ и дело огледало су неких способности починиоца и неких његових карактеристика. Стога, ако размишљамо о било којем производу или делу, спознаћемо из њега неке карактеристике његовог произвођача или починиоца, као и неке његове способности.

Исто тако ако размишљамо о Божијим створењима, спознаћемо из њих неке од карактеристика Створитеља, као и неке Његове способности, слављен нека је Он.

Овако смо спознали неке способности произвођача и возача, као и њихове карактеристике, на основу утисака које имамо након посматрања њихових дела испред нас. Због свега овога дело и јесте огледало способности његовог починиоца као и неких његових карактеристика.

Онај ко не поседује нешто, не може ни да га даје

Ако бисмо посматрали убијеног на улици, нико од нас не би тражио да се ухапси камен, који се налази покрај убијеног, под оптужбом да је починио убиство, јер камен нема способност да било шта учини. Исто тако нико од нас неће да помисли да је нека животиња, која нема моћ расуђивања, лансирала сателит који кружи око Земље јер животиња нема способност којом би лансирала тај

сателит. Разум доноси непобитни закључак да није починиоц онај ко нема способности да учини одређено дело. Онај ко не поседује нешто, не може ни да га даје.

Примена рационалних основа

1. Ако бисмо применили прву основу: небитак (ништа) не може да створи нешто, тј. ако бисмо посматрали милионе догађаја који су свакодневни у овом пространом свемиру, наши умови ће да закључе да за свако дело постоји и починиоц, јер ништа не може да створи нешто.

„Зар су они без Створитеља створени или су они сами себе створили?! Зар су они небеса и Земљу створили?! Не, него они неће да верују.“
(Кур'ан, 52:35-36)

2. Ако бисмо применили другу основу: Дело је огледало неких способности свога починиоца, као и неких његових карактеристика, увидећемо да су ова дела и догађаји:

- савршени у свом устројству, што сведочи да је то дело Мудрога;

- усмерени у свом кретању, што сведочи да је то дело Онога Који има вољу;

- величанствени у свом стварању, што сведочи да је то дело Величанственог;

- хармонични у својим делима, складни у свом стварању, што сведочи да је то дело Једног, Јединог;

- потчињени једнообразном систему, што сведочи да је то дело Владара и Онога Који над свим надзире.

Сви умови закључиће да је Створитељ ових створења: Мудри,

Свезнајући, Онај Који је о свему обавештен, итд.

Постојање

а) Ако посматрамо овај чудесни видљиви свет, видећемо да је он стално у покрету и непромењеном механизму. Све то потврђује сваком паметном човеку да је његов Владар Онај Који надзире над његовим кретањем, Онај Који надзире његово постојано разноврсни систем, Онај Који је вечан и у чије постојање нема сумње.

„А ако их запиташ ко их је створио...“ (Кур'ан, 43:87)

„А да их упиташ: 'Ко је небеса и Земљу створио и ко је Сунце и Месец потчинио?'“ (Кур'ан, 29:61)

„Упитај: 'Чија је Земља и све оно што је на њој, знате ли?'“ (Кур'ан, 23:84)

„Упитај: 'У чијој руци је власт над свим.'“ (Кур'ан, 23:88)

„Упитај: 'Ко вас храни са неба и из земље, чије су дело слух и вид, ко ствара живо из неживог, а претвара живо у неживо, и ко управља свим?' 'Аллах' - рећи ће они - а ти реци: 'Па зашто Га се онда не бојите?'“ (Кур'ан, 10:31)

б) Наведена својства за која смо спознали да су својства Створитеља свемира (Мудар, Свезнајући, Онај Који је о свему обавештен, Онај Који има вољу, Величанствени, Један, Једини, Судија, Онај Који над свим надзире), не могу да буду својства непостојећег, него су то, без сумње, својства Створитеља, Који постоји и Који је вечан.

3. Ако бисмо применили трећу основу: Онај ко нешто не поседује не може то ни да даје, видећемо да међу Божијим створењима не постоји нико ко може да се опише да је Мудар, Свезнајући, Онај Који је о свему обавештен, Онај Који има вољу, Величанствени, Један, Једини, Судац, Онај Који над свим надзире, Онај Који постоји, Онај Који је вечан.

Дакле:

Створитељ свемира није исто што и свемир који је створен. Он је: Мудар, Свезнајући, Онај Који је о свему обавештен, Онај Који има вољу, Величанствени, Један, Једини, Судија, Онај Који над свим надзире, Онај Који постоји, Онај Који је вечан. Узвишени Бог каже:

„Он је Аллах, Творац, Онај Који ни из чега ствара, Онај Који свему даје

облик, Он има најлепша имена. Њега хвале они на небесима и на Земљи, Он је Силни и Мудри.“ (Кур'ан, 59:24)

Видећемо да је најбољи пут до спознаје Бога размишљање о Божијим створењима. Што год више човек сазна о Божијим створењима и о тајнама њиховог стварања, повећава се и његово веровање. Стога Ислам подстиче на размишљање, као и на тражење корисне науке, а посебно указује на свемирске науке које истражују тајне Божијег стварања.

„И зашто они не промисле о царству небеса и Земље и о свему ономе што је Он створио, и да им се, можда, крај њихов примакао? Па у које ће речи, ако не у Кур'ан, веровати?“ (Кур'ан, 7:185)

Узвишени Бог је казао:

„Зар не знаш да Аллах са неба спушта воду и да Ми помоћу ње стварамо плодове различитих врста; а постоје брда белих и црвених стаза, различитих боја, и сасвим црних. И људи и животиња и стоке има, исто тако, различитих врста. А Аллага се боје од робова Његових - учени. Аллах је, заиста, силан и Он прашта.“ (Кур'ан, 35:27-28)

Друго: Спознаја Бога путем Његових посланика

Ти си спознао неке карактеристике творца-произвођача електричне сијалице, као и возача аута, али да ли можеш да спознаш понашање произвођача електричне сијалице на основу посматрања његовог дела? Да ли је он племенит или је шкрт? Да ли је он милостив или је немилосрдан? Да ли ће да

ти прода сијалицу или неће? Да ли је он скроман или је охол? Које ствари он воли, а које не воли? Без сумње нећеш да будеш у стању да спознаш било шта од тога само на основу посматрања продуката произвођача. Пут до спознаје свега тога је преко произвођачевог представника који ће да ти потврди да ова електрична сијалица има свог произвођача и да он поседује стакло, жицу од волфрама, да је он стручан у електрици, да је он способан да направи овакву једну сијалицу. Исто тако упознаће те са оним што он зна о произвођачевом владању, о чему смо већ говорили. Али, ти нећеш да се помириш са тиме што каже произвођачев представник, све док се не увериш да је он, заиста, произвођачев представник и да он истину говори.

„Аллах има својства најузвишенија...“ (Кур'ан, 16:60)

Ми не знамо многа Божија својства до чије спознаје не можемо да дођемо осим преко Божијих посланика. Они су носиоци доказа који истински потврђују да су они послани и да су искрени, а послао их је Узвишени Бог. Историја овога света пуна је вести и казивања о посланицима, и готово да је историја људског човечанства, у ствари, историја која се везује за посланике.

Други пут до спознаје Божијег постојања, потврђивања онога што смо сазнали о Његовим створењима и спознаја онога што нам је непознато од Његових створења, јесте пут спознаје Његових посланика које је Узвишени Бог потпомогао наднаравним делима, чињеницама, јасним доказима, којима они доказују да су они, заиста, посланици Бога, Господара светова.

Узвишени Бог каже:

„Ми смо изасланике Наше са јасним доказима слали и по њима књиге и терезије објављивали, да би људи праведно поступали.“ (Кур'ан, 57:25)

Незнање

Оно што може да те зачуди јесте ово смешно незнање које држи да се веровање муслимана заснива на премисама које не могу да се прихвате. Да ли умови не могу да прихвате претходно наведене премисе?! Нема сумње да сваки ум, који је чист од незнаљачке тврдокорности, прихвата и признаје претходне премисе на којима се темељи веровање муслимана. Чињенице и јасне доказе посланства нашег посланика Мухаммеда, нека су Божији благослов и мир над њим, навешћемо касније.

Закључак

Веровање у Божије постојање је, у ствари, интуитивно осећање које извире из душе.

На вернику је да потврди своје интуитивно веровање непобитним разумским чињеницама и јасним доказима, јер нема добра у веровању онога који слепо опонаша.

Број доказа о Божијем постојању је онолики колики је и број Божијих створења, а дели се на два дела:

1. Докази до којих се дошло на основу посматрања Божијих створења.
2. Докази са којим су дошли посланици.

Разумске основе којима се човек не супротставља јесу:

1. Ништа не може да створи нешто.

2. Дело је огледало неких способности починиоца као и неких његових карактеристика.

3. Онај ко не поседује нешто, не може то ни да даје.

Применом ових основа схватићемо да ова створења која испуњавају овај свемир сведоче о томе да имају свога Створитеља Који је Мудар, Свезнајући, Онај Који је о свему обавештен, Онај Који има вољу, Величанствени, Онај који је Судија, Онај Који над свим надзире, Онај Који постоји.

Трајни поредак, непрестано прецизно кретање, све то сведочи да њихов Створитељ, Онај Који надзире над кретањем и поретком, постоји. Исто тако, карактеристике које нам остављају своје трагове у свемиру доказују да су то, у ствари, својства Створитеља Који је присутан и Који постоји, јер неко или

нешто што не постоји не може ни да има својства нити трагове.

Нема створења које може да се опише својствима: свеопшта мудрост, свеобухватно знање, неограничена воља, контрола над свим што је у свемиру. Све ово сведочи да је створитељ Свемира неко други мимо ових створења које видимо.

Верујемо у искреност посланика јер су нам пружили неоспорне аргументе и јасне доказе о истинитости њиховог посланства.

Ислам се темељи на разумским премисама које су прихватљиве разуму. Њих не прихвата само онај ко је тврдокоран и који живи у незнању.

Докази о Божијем постојању небројени су и њихов број је онолики колики је и број Божијих створења. Свако Божије створење носи са собом и доказ који нас упућује на његовог Створитеља и који нас упознаје са постојањем Свезнајућег и Мудрога.

Узвишени Бог је казао:

„На небесима и на Земљи, заиста, постоје докази за оне који верују.“ (Кур'ан, 45:3)

